



Egyházi anekdoták

- Sajnos ma már nem születnek anekdoták
- Hát akkor mik születnek?
- Viccek és humoros sztorik.
- Tulajdonképpen mi az anekdota?
- Rövid, tréfás történet.
- És mi a vicc, sztori?
- Rövid, tréfás történet.
- És mi közöttük a különbség?
- Egy fél évszázad!

A fiatal lelkész lendületes vallásórát tart az általános iskola diákjainak egyháztörténelemből: az egyistenhívőkről és a háromság hívőkről. Az óra végén visszakérdezi a leadott anyagot.

- Na gyerekek, ki tudja megmondani nekem, hogy ki a trinitárius?

Az egyik gyerek kapásból rávágja: - Három unitárius.

A lelkész a múlt órai anyagot kérdezi vissza a gyerekektől: - Hány része van a Bibliának?

A megszólított gyermek rettenetes zavarban nyögdécsel. A lelkész a segítségére siet:

- Ugyan fiam, hát egyszer van az Ószövetség .. aztán az Új...

- Tudom már - kiáltott fel a gyerek. Három részből áll: Van az Ószövetség, az Újszövetség, aztán a Nőszövetség...

Székelykeresztúron történt egyházi megáldás alkalmával, amikor a lelkész az eskü szövegének az elmondására hívta fel az ifjú párt mondván: Most pedig fogjátok meg egymás jobb kezét és mondjátok utánam a fogadalmat, előbb te, vőlegény testvérem:

- Én...

- Én...

- Mondja a nevét ... -szól a lelkész

- Mondja a nevét... -ismétli a vőlegény

A lelkész segíteni akar:

- Én Koszó István...

A vőlegény csodálkozva, de lelkesedéssel szól:

- Nem is tudtam, hogy az esperes urat is Koszó Istvánnak hívják.

Székelyudvarhelyen történt 1957-ben. Az egyházköri évi rendes közgyűlés a székelyudvarhelyi lelkészt, Dr. Szász Dénest választotta esperesnek. A köri felügyelő-gondnok így köszöntötte a teljes egyhangúsággal megválasztott esperest: Isten áldja meg az új esperest, hogy jól végezhesse egyházköri szolgálatát e nehéz időben. Igaz ugyan, hogy az új esperesünk "szász", de hála Istennek jól tud magyarul és így megérthetjük egymást. *** Ugyancsak Székelyudvarhelyen történt: amikor az egyházköri közgyűlés a homoródszentpáli lelkészt választotta esperesnek. A köri felügyelő-gondnok így köszöntötte:

- Mi mindnyájan úgy ismerjük az esperes urat, mint szentpáli lelkészt, aki erős testalkatú, jó

munkabírási ember, aki sokat és lelkiismeretesen dolgozott eddig is az egyházkörben, mint köri jegyző. Arra kérjük a drága jó Istent, hogy éltesse őt sokáig, aztán haljon meg hamar. Őt pedig arra figyelmeztetjük, hogy ne legyen soha felperes, se alperes, de legyen számunkra igazi esperes.

A hosszú nyúlt családlátogatás után így búcsúzik el a lelkész az őt kikísérő házigazdától:

- Ne fáradjon azzal, hogy a kapuig kísér, egyedül is kitalálok.
- Ó, tiszteletes úr, ez nekem nem fáradtság, hanem a legnagyobb öröm.

A templomból kijövet a lelkészt így köszönti egyik híve:

- Nem is gondoltam, hogy ilyen szépen eltemeti ezt az embert.
- Nézze, Gábor, a jó temetéshez jó halott kell! válaszolt a lelkész.

Vallásórán kérdezi a tiszteletes úr:

- A Mózes első könyve leírása szerint mit teremtett Isten az ötödik napon?
- Isten az ötödik napon teremtette a vízi állatokat - felelte az egyik gyerek.
- És még mit? - hangzott a kisegítő kérdés
- A verebeket - felelte gyorsan a fiú.

Más alkalommal Sodoma és Gomora története kapcsán kérdezi a lelkész:

- Mi történt Lót feleségével, amikor hátra nézett?

- Sóbálvánnyá változott, - volt rá a válasz
- És mi történt Lóttal?
- Más feleség után nézett - hangzott a bölcs megállapítás.

Vallásórán Isten ajándékairól kellett írni a növendékeknek. Az egyik - dolgozatában - a következőket írta:

- A jó Isten kétszer ajándékba ad nekünk fogakat. Harmadszor már fizetnünk kell érte.

Homoródjánosfalván a 40-es években a lelkes temetési szolgálatot végez. Egy köztisztelőben álló, Amerikát is megjárt férfi temetése volt. A két Homoród völgyéből összegyűlt résztvevőknek még a fele sem fért be a templomba. Hosszúra nyúlt a szertartás s a kintlevők közül a türelmetlenebbek kérdezték, hogy vajon mikor lesz vége a beszédnek? Egyik jánosfalvi férfi közölte a templomon kívüliekkel, hogy bőven van még a beszédből, csak most van a felénél, mert csak most ment át az óceánon Amerikába, s még vissza is kell jönnie.

- No Kati néni, hogy vagyunk? - kérdi a lelkes
- Nagyon lassan tiszteletes úr.
- Mi a baj?
- Hát sok a dolog, az embernek alig van nyugalma. Ha az a kis templomi alvásom nem volna, nem is tudom hová lennék.

Két székel megy a temetési menetben:

- Addig járunk Mihály, addig járunk, míg egyszer mű es itt maradunk.
- Ne búsulj semmit János, itt is eltelik valahogy, csak az Isten egészséget adjon.

Désfalván konfirmáláskor kérdi a pap: - Na János, mit mondtak az írástudók és farizeusok és egyéb tudósok Jézusról, mikor 12 éves korában olyan szépen, értelmesen felelt minden kérdésre a jeruzsálemi templomban?

János feleli: - Azt mondták instállom azok a farizeus tudósok, hogy: Így még legényke nem beszélt.

Egy vasárnap délután a prezsbiteri gyűlés bevégeztével a pap az emberekkel még egy kicsit eldiskurálgat. Az e világi dolgokról a másvilágra fordul a beszéd. A pap ékesen és meggyőzően beszél a feltámadásról. A többi atyafi áhítattal is hallgatja, csak János bácsi hümmöget s pipaszára mellől kételkedve csavargatja a fejét.

- Hát mi az János bácsi? - szól rá a pap élesen, - maga tán nem hisz a feltámadásban?
- Hiszem én, tiszteletes úr, hogyne hinném, ha egyszer maga mondja - feleli János - hanem én az én egyszerű eszemmel azt gondolom, hogy ez eleje már kezdhetné, mert különben későcskén kerül ránk a sor.

- Miért nem nősz?
- Mert a mai lányok olyanok, mint a mezei virágok a Szentírásban.
- Hogy, hogy?
- Mert ők sem nem szántanak, sem nem aratnak, mégis pompásabban öltözködnek, mint Salamon az ő dicsőségében.

forrás: www.unitarius.net